

Ásványráró Képviselő-testületének időszaki kiadványa

H

Búcsúzunk Tóth Zsigmondné tanítónőtől

Kedves Joli néni!

Búcsúzik Tőled a község, melynek több évtizeden át hűséges szolgálója voltál. Búcsúzunk mi is, az iskola közössége, tantestülete, köztük néhány volt tanítványod és egyben kollégád, kiknek példát adtál hivatásszeretetből, áldozatos kötelességteljesítésből, becsületes emberi magatartásból.

5. >>

Szigetköz:

Szeretlek

Dr. Nagy István országgyűlési képviselő, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára irodalmi pályázatot hirdetett a Szigetközben, Mosonmagyaróvár és környékén élő iskolások számára.

Iskolánk 8. osztályos tanulója, Szabó Dorka versével a 6-14 éves kategóriában az előkelő 2. díjat nyerte el.

7. >>

Halálozások

Ásványon és Ráróban anno Domini...

A legutóbbi lapszámunk megjelenésekor még a karácsonyt ünnepeltük, most pedig már a nagybőjt időszakát éljük. Ez adta írásom időszűrőségét, azt, hogy azokról írjak, akik már elmentek minden halandók útján és már egy másik életbe költöztek át. Az elmúlás bizony nem hálás írástéma, ismerve a régi bölcsességet, miszerint a legkésőbb érkező halál is korai, a leghosszabb élet is rövid.

4. >>

Könyvmegjelenés

Horváth Balázs: Ökológiai lábnyom és fenntarthatatlanság

A szerkesztő az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végzett, majd a Nyugat-magyarországi Egyetemen PHD (doktori) fokozatot szerzett. A Széchenyi István Egyetem Környezetmérnöki tanszékének oktatója, ásványrárói lakos.

3. >>

Staféta - Beke Áron

Egy fiatalember - lehet, Ásványráró legfiatalabb vállalkozója - a riportalany, akinek alapvető elve, hogy szolgáltatása minősége olyan magas színvonalú legyen, amelyet ő is elvárna a saját otthonában.

6. >>

Az IKSZT-ben 2017 első negyedében már számos esemény zajlott

A további programjainkról tájékoztatást kaphatnak facebook oldalunkon.

2. >>

Í

R

H

A

R

A

N

G

Húsvét 2017.

„Ó Kereszt, Isten kimondhatatlan szeretete! Kereszt, az ég dicsősége! Kereszt, örök üdvösség! Kereszt, amitől a gonoszok rettegnek!

Az igazak támasza, keresztények világossága, ó Kereszt, a megtestesült Isten érted lett a földön rab-szolga; az ember általad lett a mennyben király; belőled árad az igazi fény és győzi le az átkozott éjszákát...

Te vagy a béke köteléke, te egyesíted az embereket a közvetítő Krisztusban. Te lettél az a lépcső, amelyen az ember feljut a mennybe.

Légy nekünk, hívőknek, mindig horgony és oszlop. Irányítsd földi tartózkodásunkat, vezesd bárkánkat. A Keresztben erősödjön hitünk, a Keresztben készüljön el mennyei koszorúnk.”

Nolai Szent Paulinus ókeresztény költő írta a fenti, Krisztus keresztjét dicsőítő sorokat. A nagybőjt során mi keresztények is a kereszt titkában mélyülünk el. Bár a kereszt a világ szemében a szenvedés

és a borzalmas halál eszköze és jele, számunkra azonban Jézus Krisztus óta a kereszt örök üdvösség, igazi fény, égbe vezető lépcső, horgony és oszlop, megmentő bárka és mennyei koszorú. Azt kívánom minden ásványrárói testvéremnek, hogy életük keresztjeit Krisztus keresztjének világosságában értelmezve eljussanak idén is a húsvéti feltámadás örömebe.

A nagyhét templomi eseményei:

- 04.13. Nagycsütörtök:
19.00 Az utolsó vacsora emlékmiséje (Ásvány)
20.00 Szentóra (Ásvány)
- 04.14. Nagypéntek:
15.00 Keresztút (Ráró)
19.00 Nagypénteki szertartás (Ásvány)
- 04.15. Nagyszombat:
20.00 Nagyszombati szertartás, feltámadási körmenet
- 04.16., 04.17. Húsvétvasárnap és Húsvéthétfő:
8.00 Szentmise (Ráró)
9.30 Szentmise (Ásvány)

Dékány Ferenc plébános

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Mi történt idén eddig az IKSZT-ben?

Január hónapban **önkéntes véradás** volt, amire az előző évekhez képest kevés donor jött el. A következő MÁJUS hónapban lesz. Megkérünk mindenkit, ha tud, segítsen beteg embertársán, **JÖJJÖN EL!** Hívja fel rokonai, ismerősei, munkatársai figyelmét azokra a súlyos betegekre, akiknek felgyógyulása, életben tartása, műtétjének sikeressége attól függ, megkaphatják-e az életmentő, pótolhatatlan gyógyszer, a VÉRT.

A hónap közepén véradó ünnepség is megrendezésre került, amelyen a meghívottak, azaz a többszörös véradók emléklapot kaptak és finom vacsorát költhettek el, az est kellemesen eltöltött beszélgetéssel zárult.

Februárban a falugazdász tájékoztatta az érdeklődő gazdálkodókat az aktualitásokról, törvényi szabályozásokról és a jövőbeni változásokról. A hónap természetesen a farsangról is szólt.

A kicsi gyerekek nagy örömeire jelmezes bulit rendeztünk, amelyen szép számmal jelentek meg a résztvevők. A multság a feldíszített teremben nagyon jó hangulatban telt, a gyerekek táncoltak, színezték, játszottak, és persze az elmaradhatatlan arcfestés és csillámtetoválás sem hiányozhatott.

A gitárosok és a szép korúak is megtartották a már hagyománnyá vált farsangi báljukat.

Március hónapban megtartottuk az ELSŐ BABA ÉS GYEREKRUHA BÖRZÉT, eladóból nem volt hiány, de több vásárlóra számítottunk, megjegyzem, az időjárás sem volt kegyes hozzánk. A börze többek véleménye alapján jó kezdeményezés, ezért folytatására MÁJUS 13-ÁN sor kerül.

Az áprilisban személygépkocsi-vezető tanfolyam is indul nálunk.

Szeretettel várunk programjainkra minden érdeklődőt!

Stefanics Natália IKSZT munkatárs

Horváth Balázs: Ökológiai lábnyom és fenntarthatatlanság

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL *Bár egyre több szó esik róla, a környezeti problémák súlyosbodását, civilizációnk fokozódó mértékű fenntarthatatlanságát a legtöbb ember észre sem veszi, esetleg kétségbe is vonja. A témák égető kéréseket boncolgatnak. Ezért kértem Balázst, mutassa be néhány mondatban a kötetet, mely a szerkesztő ásványrári mivoltán túl helyi életviteli szokásokat is fejteget.*

(Banyár Károlyné)

Ajánló

Talán még sokan emlékeznek 2014 februárjára, amikor négy győri környezetmérnök hallgató végigjárta a falunkat, és kérdéseket tett fel az energia- és területhasználati szokásainkkal kapcsolatban. Nos, a lányok munkája – és az ásványráriak segítsége, amit ezúton is mindenkinek köszönünk! – nem volt eredménytelen: Szandra az itt nyert adatokból kitűnő szakdolgozatot készített, sikeresen megvédte, és azóta projektvezető környezetmérnökként dolgozik a Solarville AG-nél Winterthurban (Svájc). Segítői közül Anett közben az építőmérnöki szakot is elkezdte, amiből az utolsó évet levelezőként végzi majd el, mert hamarosan kiköltözik Írországba. Niki most készül környezetmérnöki tanulmányai befejezésére, közben dolgozik; Juli pedig gépészmérnökséget is tanult, és jelenleg akként is keresi a kenyerét Győrben. (Annyira korántsem gyakran, mint négyük példájából gondolnánk, de azért mindig vannak olyan hallgatóink, akik más szakról jönnek át hozzánk, és olyanok is, aki a miénk után végeznek el egy másikat – a mai fiatalok szeretnek több lábon állni, és a világ ezt általában értékeli is tőlük.)

Szandra szakdolgozata „Egy svájci és egy magyar falu ökológiai lábnyomának összehasonlítása” címmel nemrég nyomtatásban is megjelent a L’Harmattan Kiadó gondozásában. (Az ötlet egyébként, hogy a munkát valahogy publikálni kellene, eredetileg dr. Alexay Zoltántól származik.) A kötet címe *Ökológiai lábnyom és fenntarthatatlanság*, és a falunkról készült diplomamunka mellett egy érettségi biológiaszakdolgozatot, két másik környezetmérnök hallgatónk szakdolgozatát, egyetemi oktatók írásait, Vida Gábor akadémikus két cikkét és egy, a könyveiről világszerte ismert biológus szerző, Colin Tudge dolgozatát is tartalmazza (utóbbit angolul). Az egész attól érdekes, hogy nagyon különböző korú és nagyon eltérő tapasztalattal rendelkező szerzők szólalnak meg ugyanabban a kötetben, és fejtik ki véleményüket a fenntarthatóság egyes kérdéseiben. Nem tudok arról, hogy bármelyik másik magyar egyetem környezetvédelmi témában indított hasonló vállalkozása eljutott volna a megjelenésig – különben az eredményt feltétlenül megvásároltam volna –, és ez tovább növeli a győri hallgatók érdemét.

A most megjelent kötet írásainak témája széles spektrumot fog át az iskolába járás ökológiai lábnyomától a nyers növényi táplálkozás lábnyomán át az éghajlatváltozásig, a népességnövekedéstől a tudomány szétszabdaltságáig, a saját lábnyom minimalizálásától a környezeti válsághoz való hozzáállásunkig vagy éppen a fenntarthatóság buktatóiig. Az Ásványrárihoz hasonló lélekszámú svájci Marthalen helyzetének elemzéséből pedig kiderül, hogy a svájci falu lakói három és félszer akkora lábon élnek, mint amekkora terület rendelkezésükre áll. A mi ásványi életmódunk is fenntarthatatlan, de kevésbé – leginkább azért, mert (kül)területünk eleve kétszer akkora, mint a svájci falué. Hogy milyen különbségek vannak még, és hogyan lehetnénk mi is fenntarthatóbbak, sok minden más mellett, erről szól a könyv.

Horváth Balázs

Adó 1%

Tisztelt Támogatónk!

Az „**Ásványrári Jövője Közalapítvány**” továbbra is köszönettel vesz minden segítséget, ezért kérjük, amennyiben lehetősége van rá, adója 1%-ának felajánlásával továbbra is támogasson minket! **Adószám: 19111885-1-08**
Kérjük, adója 1%-ának felajánlásával támogassa az **Ásványrári Községi Sportegyesületet!**

Adószám: 19881966-1-08

Ha pedig az **Ásványrári ÖTPE** munkáját segítené, válassza az alábbi számot!

Adószám: 18534290-1-08

2017-ben is lehetősége van felajánlani adójának további 1%-át egy elismert egyház vagy egy kiemelt költségvetési előirányzat részére.

Adója további egy százalékát ajánlja fel a **Magyar Katolikus Egyháznak!**

Technikai szám: 0011

KÖSZÖNJÜK!

Halálozások Ásványon és Ráróban anno Domini...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

„A halál olyan végküzdelem,
amelyben a hitetlen
biztos vereségre van ítélve.”

Az előző cikkemben arról írtam, milyen mértékben gyarapodott falunk lélekszáma az elmúlt két évszázadban. Sok Olvasóban felmerülhetett a kérdés, hogy az évi 80-100 születés ellenére is miért nem növekedett községünk lakossága. Igen, mert a mortalitás - különösen a gyermekhalandóság - is rendkívül magas volt.

Csupán egyetlen adatot jegyeztem fel 1905 évből: 88 temetés, ebből 48 fiatal korú volt! Más években is hasonló, vagy még magasabb számokról beszélhetünk, tekintettel a járványos évekre. 1831-től többször pusztított kolerajárvány - az utolsó 1872-ben - vagy a 1918-as spanyolnátha, ezek a ragályos betegségek alkalmanként több százezer áldozatot szedtek Magyarországon.

Az akkori nagycsaládokban (4-5 gyereknél több) sokszor ketten, hárman nem éltek meg a felnőttkort. Számtalan bejegyzés tanúskodik négynapos, kéthetes, néhány hónapos, 1, 2, 3 éves elhunytakról. Ez a folyamat csak 5-6 éves kor után állt meg

A régi ásványi temető – a mai temető észak-nyugati része - anyakeresztje tönkremenve, orgonabokrokkal benőve ma is áll. A 19. század végén temettek itt utoljára. (Még az 1980-as évek végén találtam itt egy fejfát 1892-es halálozási dátummal és égő gyertyával.)

Utána nyitották meg a mai temető parcelláit, a bejárattól kissé beljebből indulva: balról a felnőttekét, jobbról a gyerekekét. - Ráróban az egykori gyerekparcella a mai temető azon részén volt, ahol az anyakereszt áll. – Az elhunyt gyerekeket, fiatalokat nem az ismert, fekete Szent Mihály lován, hanem egy kisebb, fehérre vagy azúrnál világosabb kékre festett alkalmatosságon vitték ki a temetőbe.

Az ásványi temető fent említett területének bal oldala 1940-re a keresztig, a jobb oldala 1945-re a szovjet síremlékig betelt, úgyhogy a rárói és árpáskerti falurészek elhunytjai a rárói temetőbe temetkeztek. A halandóság elemzése kívül esik a kompetenciámon, de ez a nagymértékű elhalálozás a kor szociális, egészségügyi helyzetére, valamint a védőoltások teljes hiányára vezethető vissza.

Most nézzük át Ásványráró honlapján található halálozási adatokat. (Évszám után az elhunytak száma) 2008-26, 2009-25, 2010-25, 2011-21, 2012-18, 2013-23, 2014-16, 2015-20 haláleset. Az országos halálozási átlag községünk lakosságszámára vetítve 25,2 fő, ami azt jelenti, hogy kicsit jobban tudunk vigyázni egymásra és magunkra, mint országunk más tájain élők. Ennek viszont ellentmondani látszik az idei év még csak el sem telt első negyedének lesújtó, aggasztó valósága. Sajnos községünk előregegett, így aztán fokozatosan érvényesül az élet kegyetlen törvénye: a fiatal meghalhat, az öregnek meg kell halnia.

Felsorolok még jó pár - néha különös - halálokat döntően az 1840-1910 közötti évekből. Nagyrészt olyanokat, melyeket az akkori, ma már elavult néven jegyeztek be. *Aszkór* = szárazbetegség, kiszáradás, tüdővész; *gyermekaszály* = gyermekkori TBC; *hektika* = tüdőbaj, erős köhögés; *tüdőlob* = tüdőgyulladás; *vörheny* = skarlát; *vérhas* = dizentéria; *torokgyík* = diftéria; *vízkór* = ödéma; *csontszú* = fekélyes csontgyulladás, netán rák?; *ebdüh* = veszettség, a halálos kimenetelű; *eskór*, *nehézkór*, *frász* = epilepszia; *idétlenség* = koraszülöttség; Cs. P: 25 éves fiatalember halálát *ízületi vándor csúz* = köszvény? okozta; *dermegörccs* = a rettegett tetanusz; *bujakór*, *francia betegség*, *franc* = vérbaj, szifilisz, (5 hónaposnak elhunyt csecsemőnél észlelték) *rákseb* = fene, rákfene?. Az utóbbiakból erednek átkozódásaink, szitkozódásaink: Nehézség gyűjjön rád! Kórság törjön ki! Görccs álljon beléd! Menj a francba! Rosseb egye meg!

Fene egyen meg! Frász törjön ki! A frászt hoztad rám!

Még néhány általános halálokat ideírok: végelgyengülés, bélhurut, fejtífusz, angolkór, sárgaság, orbánc, szívszélhúdás, vérszorulás(?), húgycsőrekedés, mellhártya, kanyaró, harántfekvés, torzszülött. Ijedtség egy 18 éves lány halál oka volt. A balesetek is sok áldozatot szedtek, például a lórúgás. Vízbefúlás majd minden évben előfordult. Volt még halálos ütés(?) is. A Bújj, bújj zöld ág kezdetű gyermekdalocska „rajta, rajta, leszakadt a pajta” sora sajnos beteljesedett: egy 23 éves édesanya lelte halálát hat és három éves gyermekeivel a rájuk szakadó pajta alatt. Zárjuk a sort egy talányos nevű halálos betegséggel: gümös lágy agyhurut (agyhártyagyulladás?).

Nem találkoztam viszont - bár biztos volt ilyen halálok - öngyilkossággal, igaz, az anyakönyvek 90%-át nem lapoztam át. Oka, hogy az öngyilkosok sokáig nem részesülhettek egyházi temetésben, sőt még a temető megszentelt területére sem temethették őket, csak a kerítésen, temetőárkokon kívül. A rendelet visszatartó ereje viszont vitathatatlan volt.

Befejezésül a választott mottóról néhány szót. Szerzője nem ismeretes, igazságtartalma is kétes. Ugyanis mondhatja az ateista, hogy hívőnek is reménytelen a halállal vívott végküzdelem, a hívő pedig azt, hogy ne szabjuk szűkre az isteni gondviselés kereteit, határait, hiszen létezik a miserentis Dei, a könyörülő Isten.

Varga Gyula
Ásványráró, 2017 márciusa

Búcsúunk Tóth Zsigmondné, született Torma Jolán tanítónőtől

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Joli néni 1930. 10. 28-án született Ráron, katonatiszt édesapa és varrónő édesanya első gyermekeként. A szülők nagy szeretetben és céltudatosan nevelték. A győri tanítóképzőben szerzett diplomát 1951-ben, és szülőfalujában kezdett dolgozni tanítónőként.

1953-ban házasságot kötött Tóth Zsigmonddal, a helyi határőr laktanya őrsparancsnokával. Még ebben az évben Győrtelekre költöztek, ahol szintén pedagógusként tevékenykedett. Hamarosan megszülettek fiaik. 1961-ben visszatértek Ásványráróra, ahol 1985-ben bekövetkező nyugdíjazásáig tanított. Tartalmas és sokrétű tevékenységet folytatott. Egész pedagógus pályáját az alázat, a szeretet és a tisztelet jellemezte. Rá nem volt igaz, hogy „Senki sem lehet próféta a saját hazájában!” Egyenes tartásával, komoly tekintetével önkéntelenül is tiszteletet

keltett az emberekben. Ugyanakkor nagyon jó kapcsolatot alakított ki a szülőkkel és a kollégáival. Tanítványai mai napig is hálás szívvel emlékeznek rá.

Pályáját az ún. kiegészítő osztályban fejezte be, amely kihívást, de egyben hálás feladatot is jelentett számára. Nyugalomba vonulása alkalmából a több évtizedes áldozatos oktató-nevelő munkájáért az akkori oktatási miniszter a Pedagógus Szolgálatért Emlékéremet adományozta számára.

Győrbe költöztek, hogy közelebb kerüljenek a fiaikhoz, akik közül Tibor műszerészként, György a hagyományokat folytató tanárként dolgozott. 1994-ben tragikus hirtelenséggel megözvegyült. Néhány év egyedüllétet követően kisebbik fia családjához költözött. Hamar feltalálta magát, hiszen mindig falun szeretet igazán élni. Jó természetének köszönhetően nem okozott neki gondot az új körülményekhez való alkalmazkodás. Megadta neki a

sors, hogy hátralévő éveit szerető családi környezetben tölthesse.

Az utolsó pillanatig szeretettel gondolt vissza szülőfalujára. Sosem felejtette el a gyökereit. Ha tehette, szívesen ellátogatott a találkozókra, községi rendezvényekre, csakhogy találkozhasson a régi, kedves ismerősökkel.

Nem vágyott nagy dolgokra, hálás volt minden kis apróságért. Élete végéig megmaradt a tartása. Szeretett élni, bízott a gyógyulásban, így nem búcsúzott. Ez év január 10-én örökre lehunyta szemét.

Kedves Joli néni! Végigjártad a számodra kijelölt utat, talán hibáztál is, ahogy mindannyian hibáztunk, de sosem futamodtál meg a kihívások elől. A nevelés-oktatás szinte valamennyi területén maradandót alkottál, elmondhatjuk, nem éltél hiába!

Nyugodj békében!

Banyár Károlyné, Nagy Zoltán

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Staféta - Beke Áron

- *Mutatkozz be az olvasóknak, kérlek!*

Beke Áron vagyok. 2015-ben alapítottam a vállalkozásomat, mely zöldterület gondozással foglalkozik.

1997-ben születtem, Ásványrárón élek szüleimmel és testvéreimmel. Az általános iskola elvégzése után a Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Középiskolában folytattam tanulmányaimat, az elmúlt évben végeztem informatika szakon. Kertészettel viszont aktívan 3-4 éve foglalkozom.

- *Én még emlékszem a kamaszra, akinek az informatika már ekkor a kis ujjában volt, az iskolában is számíthattunk rá. Miért e nagy változás?*

Az oka, hogy a tanult szakmámtól ennyire eltértem, a helytelen iskolaválasztásom volt. Amikor bekerültem a Jedlikbe, azt hittem, minden móka, kacagás, játék, ám kiderült, a programozáshoz nem elég annyi, amit meg lehet tanulni, ahhoz érzék kell. Szerintem az a rendszer, hogy 14 évesen az embernek el kell döntenie, hogy mi szeretne lenni, nem helyes!

- *Hallhatnánk az indulásról?*

A munkám alapismeretét, illetve szeretetét évek során a Lipóti Termál- és Élményfürdő parkgondozójaként sajátítottam el. Eredetileg nyári pénzkeresetnek indult, ott szerettem meg a kertészetet, ott tanultam meg a csínját-bínját a szakmának. Nagyon jó mesterem volt, Beke Péter bácsi, nagyapám testvére, tőle tanultam a 90 %-át annak, amit tudok. A harmadik szezon kezdete előtt azonban már elgondolkodtam, mennyit is keresem és mennyi volt a befektetett energia. Ekkor egy építőipari „kilengés” jött, a nyári hónapokban egy rokonommal dolgoztam. Egy helyütt, ahol éppen dolgoztunk, ki akartak vágni egy bokrot, hogy a kerítést be lehessen vakolni. Kértem egy metszőollót, pár perc alatt megmetszettem a bokrot, a munkát is el lehetett végezni és megmenekült a tuja is... Gyakorlatilag így indult el ez az egész.

Kiváltottam az engedélyt, hogy hivatalossá tegyem a vállalkozást, számlázni tudjak. Olyan szerencsém volt, hogy egy társasház karbantartó céghez kerültem alvállalkozóként. A harmadik szezont kezdem itt. Most már szerencsére egész jól látom a jövőt, hogy megéri ezzel foglalkozni. Kezdetben azért megtapasztaltam, hogy tőke nélkül nehéz

boldogulni. A vállalkozói lét legegyszerűbb eleme, hogy az ember az okmányirodában kiváltja az engedélyt.

Mikor dolgozom, gyakran kiderül, hogy kellene új metszőolló, kellene ez, kellene az. A minőségi eszközök nem olcsók, de fontos, hogy ne egy évre

szóljanak. Kisvállalkozóként, indulóként nyilván az ember az olcsóbbat veszi meg. A mai napig vannak még kínai gépeim, kisebb munkákra, pl. szegélynyírásra háznál, teljesen jók, szétszedhetőek, könnyen beleférnek a kocsiba. A nagyobb feladatokra viszont már profi gépekkel rendelkezem. A vállalkozásba pénzt kell fektetni, szokták volt mondani, a pénzt csak pénzből lehet csinálni. Szüleim támogattak, ill. hitelből tudtam vásárolni. Családi támogatásból vettem az új fűnyíró traktort, de szerencsére vissza tudom fizetni a kölcsönt. Tavaly már úgy tűnt, haszonnal dolgozom, letudom az adósságot. Ekkor az egyik fűkasza felmondta a szolgáltatást, fogtam hát a spórolt pénzem, vettem egy profi eszközt, a kölcsön visszafizetése pedig elna-
polva...

Sokan mondják, milyen jó a vállalkozóknak, mennyi hasznuk van, ez csak a látszat. Vannak jobb munkák, vannak kevésbé jók, de azt is tudni kell, hogy nem napi nyolc órát dolgozunk. Az ember kezd, mondjuk reggel 8-kor, befejezi este 6-kor, ezután éjszakába nyúlóan készíti az árajánlatokat, szervezi a következő napot, esetleg elme-
gy anyagért. Nincs kötött munkaidő.

- *Mi a profilod?*

Fűnyírás, fametszés, gyomirtás, sövényvágás, ültetés, kertépítés, -gondozás, zöldhulladék elszállítás; öntözőrendszer kiépítésén kívül mindennel foglalkozom.

- *Mekkora erre az igény?*

Azt mondhatom, hogy egyre nagyobb. A társasház kezelő cégnél némely helyeken kéthetente,

másutt havonta nyírni kell a fűvet. Ez havi szinten stabil jövedelmet biztosít. És egyre többen költöznek városi lakásból kertés házba, sokat dolgoznak, jó a jövedelmük. Vagy nincs idejük a kertet gondozni, vagy nincs hozzá affinitásuk. Egy jobb minőségű fűnyíró 150-200 ezer Ft, és még tolják is!?!... Inkább megfizetnek egy profit.

A környékben is akadnak teendők, az ásványrárói Big Garden Kft. tulajdonosával, Nagy Sándorral jó kapcsolatot ápolunk - ő már felépített egy olyan céget, amit én is tervezek megteremteni -, nem vetélytársként tekintünk egymásra, hanem együttműködünk. Van, amikor ő tud munkát szerezni nekem, máskor én neki. Mint említettem, öntözőrendszert én nem vállalok, ilyenkor is őt ajánlom.

- *Hogy érzed magad, milyennek látod a jövőt?*

Szeretem a munkám és természetesen a vállalkozásomat szeretném felfejleszteni, kiterjeszteni, hogy stabil legyen. A zöldterület gondozásnak szezonja van, de a téli hónapokban is jönnek a csekkek, akkor is élni kell. Olyan irányba is szeretnék fejlődni, ami ekkor is jövedelmez, egzisztenciát teremt, családot tart el...

Azért az iskolában tanult szakmámat is hasznosítom - a mai világban ez nagyon fontos - az internet felé is nyitottam, van egy weboldalam:

kert-elek.hu, itt találhatnak meg. Keressenek bizalommal!

- *Kívánom, hogy céljaid megvalósuljanak, kívánok további sikereket!*

Banyár Károlyné

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Vallomás a Szigetközről

Szabó Dorka:

Szigetköz: Szeretlek

Magyarország gyémántja,
árhíatos világa,
egy gyönyörű és csodás köz
melynek szép neve: Szigetköz.
A nevét jól jegyezd meg, KÖSSZ!

Itt folydogál a Duna,
már évszázadok óta,
Hazánk hatalmas folyója,
Szigetköz drága lakója,
szép életünk középpontja.

A természet is csodás,
egy lehengető világ,
mint Álomország szép tája,
mint a művészek csodája,
mint őseink ajándéka.

Programokból is van ezer,
ez így igaz hidd csak el,
falunap, gyereknap, búcsú,
ez éltetően fontosságú,
Mindenki kiabálja, juhú!

Itt sok boldog lakó él,
ki vidám és szerencsés,
a felnőttek, a gyerekek,
az állatok és növények,
mind harmóniában élnek.

Itt faluk találkoznak,
testvériesen várnak,
hogy ismerd meg titkaikat,
meseszép alapjaikat,
határra szóló hangjukat.

- *Honnan értesültél a pályázatról?* adott határidőre be tudjuk küldeni.

Fazekas Edit tanárnőm említette a lehetőséget, és gondoltam, megpróbálom. A téma közel állt hozzám, az ihlet pedig segített, hogy a verset a megadott határidőre be tudjuk küldeni.

- *Tetszett ez a téma, közel áll hozzád? Vagy úgy is kérdezhetsz, szeretesz a Szigetköz szívében, Ásványráróra élni, hiszen a pályázat egyik fontos témája az*

volt, hogyan kötődnek a mai fiatalok a Szigetközhöz.

Nagyon szeretek itt élni, a Szigetközben számos lehetőség rejlik, hiszen itt a Duna, a csodálatos táj és a sokrétű állatvilág, mind-mind nagyon közel áll hozzám. A családommal rendszeresen kirándulunk a Szigetközben és fedezzük fel a szebbnél szebb helyeket, látványokat.

- *Szoktál verseket írni? Mennyi időbe telik egy vers megírása?*

A fenti vers menete úgy nézett ki, egy hét alatt született két versszak, és amikor jónak éreztem, akkor jött a folytatás. Na meg persze kell az ihlet, ami a legfontosabb, mert ha az nincs, nem születnek meg a versek.

- *Gondolom nagyon örültél az elért eredménynek?*

Nagy boldogsággal töltött el a siker, hiszen nagy várakozás előzte meg, a pályázatot tavasszal írták ki, júniusig kellett beérkezni a verseknek és prózáknak. December 22-én kaptuk meg az örömteli levelet. Az elért helyezéért a pénzjutalmat, oklevelet és az apróbb ajándékot személyesen Nagy István adta át. Az elért eredmény ön-

bizalmat adott és megerősített abban, hogy jó vagyok a versírásban, és mindenképpen papírra fogom vetni gondolataimat, érzéseimet versbe foglalva, és ha lehetőség lesz, mondjuk ismételten pályázat formájában élek a lehetőséggel.

- Nagyon büszkék vagyunk rád, hiszen szép helyek zést értél el! Gratulálunk!

Stefanics Natália
IKSZT munkatárs

A Vadvirág Nyugdíjas Klub életéből

Meghívó

Kedves Lakosok! Az Óvoda utca a tavalyi évben aszfaltburkolatot kapott, ennek öröme az utcabeliek döntése alapján április 22-én UTCAAVATÓ, TAVASZKÖSZÖNTŐ ÉS KÖZÖSSÉGÉPÍTŐ BATYUSBÁLT tartunk, melyre sok szeretettel meghívunk és várunk minden érdeklődőt! Részletekről a facebook oldalról értesülhetnek!

Szervezők

Kegyelmekben gazdag, erőt adó HÚSVÉTI ÜNNEPEKET kívánunk:

Tatáiné Popp Rita polgármester, dr. Mátyus-Minkó Nikoletta jegyző és a szerkesztők: Banyár Károlyné, Stefanics Natália